

KHÓC BẠN NGUYỄN VĂN ĐỊNH

Kính thưa gia quyến anh chị Nguyễn Văn Định
 Kính thưa quan khách
 Kính thưa các bạn

Hôm nay tôi xin đại diện một số bạn bè để nói vài lời chia buồn cùng gia đình anh chị Nguyễn văn Định và vài lời vĩnh biệt người bạn rất thân thiết của chúng tôi đã ra đi.

Định ơi, Định ra đi, Thiều và một số bạn thân đã khóc. Nhưng đã có nhiều lần chúng ta ngồi cùng nhau bàn Triết Lý cuộc sống, và chúng ta đã đồng ý là giả từ cuộc đời này cũng chỉ là sự cởi bỏ hành trang khi nó không còn thích hợp nữa. Định đã áp dụng điều đó và ra đi thoái mái, nhẹ nhàng dù căn bệnh có là gì đi nữa.

Hành trang Định rất nhiều, sự nghiệp Định đầy voi, gia đình Định tốt đẹp, nhưng Thiều không nhắc đến nữa vì Định đã quyết như vậy, đã quyết từ bỏ hành trang của cuộc đời này, Thiều chỉ còn nhớ Định có nói thích bốn câu thơ của Thiều đăng trên Lá Thư Ái Hữu Công Chánh, thì đây Thiều nối tiếp mấy vần thơ đó thành bài thơ Thiều đọc ngày hôm nay để tiễn đưa hương hồn bạn về miền cực lạc.

Sau đây là bài thơ:

Trải mấy độ hoàng hôn nhường nguyệt lanh
 Đã bao lần trăng giàe buốt ngàn khói
 Voi bao nhiêu xác lá rụng lung đồi
 Và dòng nước đã bao triều lên xuống

Bao cuộc hưng vong, chuyện đổi thay đổi
 Bạn vẫn còn sống mãi giữa lòng ta
 Dẫu rong chơi tiên cảnh dưới trăng ngà
 Ôm kỷ niệm đầy voi miền cổ quận

Quê anh đó, sông Hương buồn quanh quẩn
 Cồn Dã Viên, bờ Kẽ Vạn chợ chiều
 Chuyển đò ngang, bến Thừa Phủ phiêu diêu
 Trường Quốc Học với hành trang trứu nặng

Bạn về Nam, miền Cửu Long trải nắng
 Luá An-Giang thơm ngát bến Ninh Kiều
 Dừa Bến Tre ngọt ngọt giữa niềm yêu
 Ngày tháng đẹp chẳng bao giờ xa cách

Bụi trần thế không học nhò trang sách
 Đến rồi đi đâu phải chuyện u sầu
 Nước mắt rơi sao gạt hết thương đau
 Vì cuộc sống chỉ nằm trong bể khổ

Trút bỏ hành trang, ta cùng vui trụ
 Nhịp cung đàn rung cảm nỗi bao la
 Bạn cũng như ta thở mối chan hoà
 Và vẫn sống trong lòng người thương mến.

TÔN THẤT THIỀU
 (22/3/2003)